

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/369/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112229772
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112229772.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa F., so sídlom U. XX, F., IČO XX XXX XXX, zastúpeného L., so sídlom U. XX, F., IČO XX XXX XXX proti odporkyni A. T., naposledy bytom Y. XX, M., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou R.. A. L., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne A., so sídlom W. X, T., IČO XX XXX XXX, zastúpeného R.. K.E., advokátom, so sídlom L. Q. XXX/XX, L., o zaplatenie 350,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 27C/525/2012-50 zo dňa 13. januára 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd pripustil vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a konanie zastavil. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 82,27 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka R.. K. U., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a vrátil mu súdny poplatok vo výške 14,30 Eur po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom príslušného daňového úradu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 07.11.2012, domáhal zaplatenia 350,91 Eur s príslušenstvom. Dňa 27.12.2012 do konania na stranu odporkyne vstúpil vedľajší účastník. Vedľajší účastník zaslal súdu vyjadrenie vo veci, kde navrhol žalobu v celom zamietnuť, čo dôvodil vznesenou námietkou premlčania. Uznesením, č.k. 27C/525/2012-31 zo dňa 14.10.2013 súd ustanovil odporkyni opatrovníčku, ktorá vyjadrila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na stranu odporkyne, pripojila sa k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom a žiadala žalobu zamietnuť. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 12.12.2013 okrem iného uviedol, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, a že nedostal súhlas so vstupom do konania od účastníka, ktorého chce podporovať. Podaním, doručeným súdu dňa 10.01.2014, zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania. Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 16.12.2013 namietol vedľajšie účastníctvo s poukazom na to, že nebol daný súhlas odporkyne s jeho účastníctvom, pričom uviedol, že účel pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. Vedľajší účastník v § 93 odseku 2 O.s.p. môže v konaní vystupovať bez ohľadu, či právny záujem na výsledku sporu má za predpokladu, že jeho predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu a spor má vecnú spojitosť s touto ochranou. V tomto konaní je predmetom činnosti vedľajšieho účastníka ochrana práv spotrebiteľov a ide o spor so spotrebiteľskej zmluvy. Takisto odporkyňa cestou svojho opatrovníka výslovne súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Teda boli splnené všetky zákonné predpoklady na to, aby vedľajší účastník využil svoje právo účasti

v tomto konaní. Navrhovateľ zbral návrh celkom späť, k späťvzatiu návrhu došlo skôr, ako sa začalo pojednávanie, a preto súd konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Navrhovateľ svojím procesným úkonom, a to späťvzatím zavinil zastavenie súdneho konania, preto je povinný nahradiť trovy konania odporkyňi, ako i vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Nakoľko si odporkyňa právo na náhradu trov neuplatnila, súd o jej trovách nerozhodoval, keďže na náhradu trov konania je potrebný návrh. Súd citoval § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Tarifná hodnota práva v zmysle citovaných ustanovení bola 350,91 Eur a základná sadzba tarifnej odmeny je 26,56 Eur. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že sa uskutočnili úkony právnej služby, t. j. prevzatie a príprava právneho zastúpenia a podanie na súd zo dňa 12.10.2013. Výška režijného paušálu bola v roku 2012 v sume 7,63 Eur a v roku 2013 7,81 Eur. Trovy právneho zastúpenia sú vo výške 82,27, a to 68,56 Eur a 20 % DPH, na ktorých náhradu súd zaviazal navrhovateľa. Poukázal na § 93 ods. 4 O.s.p., z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva ako každý iný účastník, teda aj právo na zastúpenie advokátom. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník, odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, teda námietku, ktorú nemôže súd vzniesť, alebo na premlčanie prihladať z úradnej povinnosti. Z uvedeného mal za to, že náklady s právnym zastúpením sú účelne vynaložené, a preto ich súd priznal. Podľa § 11 ods. 3 prvá veta, ods. 4 zákona 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“) v znení neskorších predpisov súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenia práva, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012 a na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013 Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Poukázal na to, že nepopiera ústavné zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Tým, že vedľajší účastník žiada trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Považoval za potrebné poukázať na udelenú dotáciu Ministerstvom hospodárstva SR na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Uvedenými dotáciami podporuje ministerstvo odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa a hradí výdavky spotrebiteľských združení.

Vedľajší účastník na strane odporkyne sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie okresného súdu vo zvyšnej časti nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zbral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania vstúpil, právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, vo veci podal vyjadrenie k žalobe (zo dňa 12.10.2013, č.l. 35), v ktorom kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 82,27 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danom konaní považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.